

- [124] ἄκουε πάντα συνετῶς, καὶ χῶριζε τὸ κρεῖττον.
125 μὴ προλαμβάνῃ ἢ γλῶσσά σου ποτὲ τὸν λογισμὸν σου.
πολλοὺς γὰρ ἐκ συναρπαγῆς παρέδωκεν ἢ γλῶσσα,
καὶ διὰ τοῦτο πρόσεχε πρῶτον καλὰ καὶ σκόπει,
καὶ τότε λάλει ταπεινὰ καὶ μεμελετημένα.
ἢ προσευχὴ πρὸς τὸν θεὸν μεγάλως οἰκειοῦται·
130 ὅποταν γὰρ ἢ προσευχὴ γίνετ' ἀπὸ καρδίας,
ὥσπερ ὅπου συνομιλεῖ τὸν κύριν του πολλάκις,
θαρρῆϊ, παρρησιάζεται, ὡς ἔθος πρὸς ἐκεῖνον,
οὕτως ὁ προσευχόμενος καὶ ψάλλων κατὰ μόνας
λαμβάνει χάριν ἐκ θεοῦ, εὐρίσκει παρρησίαν.
135 λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν σου θές το, παιδί μου, τοῦτο,
καὶ ὅταν εὐρησ ἄδειαν, καὶ ψάλλε καὶ προσεύχου.
πάντα γὰρ τὰ φαινόμενα καὶ τὰ λαμπρὰ τοῦ κόσμου
οὐκ ἔχουσιν ὑπόληψιν οὐδὲ φιλοτιμίαν·
τίποτ' οὐκ ἔφερεν κανεῖς ἐκ τὸν παρόντα κόσμον·
140 γυμνοὶ γὰρ ἐγεννήθημεν, γυμνοὶ πάλιν θανοῦμε,
καὶ τοῦ γυμνοῦ πτωχότεροι· παιδὶν μου, τί κερδαίνεις
πλοῦτος ζωῆς καὶ χρήματα, ματαιοτάτην δόξαν;
[τοῦ κόσμου τούτου ἢ ζωῆ, ταύτην γὰρ πάντα φέρει
τρόπος καλὸς, ἐνάρετος καὶ καθαρὸς τοῦ βίου]
145 ἦθος σεμνὸν καὶ ταπεινὸν καὶ μετριοφροσύνη,
οὔτε ὁ πλοῦτος ἀληθῶς, οὐ δόξα ἐπαινεῖται,
αὐτ' ἔχουν καὶ τὸν ἔπαινον, αὐτ' ἔχουν καὶ τὸν ψόγον.
γίνωσκε, τιμώτερον τῆς ἀρετῆς οὐκ ἔνι·
τὸ κάλλος γὰρ ἠχρεῖωσεν ἢ νόσος καὶ τὸ γῆρας,
150 ἢ δ' ἀρετὴ, ὅσον γηρᾶ, γίνεται λαμπροτέρα
καὶ κέρδος ἔχει δαψιλὸν τὴν ἄνω βασιλείαν.

Wilhelm Wagner (επιμ.), *Carmina graeca medii aevi*, Teubner, Λειψία 1874, σ. 1-27.